

спокойно предъ входа на пещерата и вдигналъ лапата си нагоре. Въ първо време християнинътъ помислилъ, че лъвътъ ще го разкъса, но като видѣлъ спокойствието му, разбралъ, че друга нѣкаква причина го заставила да спре предъ пещерата. Той се вгледалъ въ лапата на лъва и забелязалъ въ нея единъ голѣмъ трънъ. Приближилъ къмъ лъва, извадилъ тръна, превързалъ го внимателно и го оставилъ да си отиде. Лъвътъ се отдалечилъ, а римлянинътъ започналъ да си мисли: Каква полза, че съмъ направилъ едно добро на лъва? Извадихъ тръна му, и нищо повече. Следъ известно време този римлянинъ се върналъ въ Римъ, когато християнитѣ отново били подложени на преследвания. Като християнинъ, и той билъ уловенъ и осъденъ на смъртъ, да бжде разкъсанъ отъ лъвоветѣ. Когато го извели на арената и пуснали срещу него единъ лъвъ, всички останѣли поразени, като видѣли, че този лъвъ не се хвърлилъ върху него да го разкъса, но колѣничилъ и започналъ да лиже нозетѣ му. Цѣлата публика се изказала въ полза на този римлянинъ, да бжде помилванъ, защото такова нѣщо може да се случи само съ Бога, но не и съ човѣка. Този лъвъ билъ сжщиятъ, на когото римлянинътъ извадилъ тръна отъ лапата.

Оттукъ вадимъ следния законъ: доброто, което човѣкъ прави, се връща къмъ него. Велико, мощно е доброто! Съвременнитѣ хора трѣбва да се занимаватъ съ доброто. Тѣ разглеждатъ външната страна на живота и спорятъ върху въпроситѣ: Има ли Богъ, или не; сжществува ли другъ свѣтъ, освенъ физическиятъ; що е душа, що е духъ; какво нѣщо е материализъмъ, и какво — идеализъмъ? И това е добро. Тѣзи разисквания развиватъ ума, но не разрешаватъ въпроситѣ на живота. Всѣка идея е мощна въ приложението си. Запримѣръ, срѣщате единъ човѣкъ, който ви обижда, каже ви нѣкаква обидна дума. Ако се подадете на влиянието на тази дума, тя ще влѣзе въ подсъзнанието ви, и тамъ ще почне да се организира, докато единъ день даде своитѣ лоши резултати. Ако искате да се освободите отъ обидата, не бързайте да се подавате на нейното влияние, но спрете се за малко и потърсете нѣкоя Божествена мисълъ или Божествено чувство, съ които да ѝ се противопоставите. Кажете си: Ако Христосъ бѣше на моето мѣсто, какъ щѣше да постѣпи? Божествената мисълъ е последното срдѣство, което може да ви помогне. Въ единъ разказъ за Христа се разправя следното: Детето на една